

ת"פ 15693/05 - מדינת ישראל נגד דקל הראל

בית משפט השלום ברחוותה

ת"פ 14-05-15693 מדינת ישראל נ' הראל

בפני כבוד הסגנית נשיאה עינט רון
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

דקל הראל

הנאשם

nocchim:

ב"כ המאשימה עו"ד עדי סעדיה

ב"כ הנאשם עו"ד דganit meshuli

הנאשם בעצמו

גור דין

על פי הودאותו הורשע הנאשם בעבירה של החזקת סמים לצריכה עצמית, בכר שבתאריך 12/7/16 החזיק בכיס מכניות סמ מסוכן מסוג חשיש במשקל של 48.57 גרם נטו וכן החזיק ברכבו בסם מסוכן מסוג חשיש במשקל 0.57 גרם נטו ובסיגריה שהחזיקה סמ מסוג חשיש במשקל של 0.05 גרם נטו.

התביעה ציינה את הערך החברתי המוגן אשר נפגע כתוצאה מעשיו של הנאשם והוא ההגנה על החברה ועל שлом הציבור מפני נזקי הסמים. כן הדגישה התביעה את כמות הסם שננתפסה הגדולה למעלה מפי שלושה מהכמות המוגדרת בחוק לשימוש עצמי.

לטעמה של התביעה מתוך הענישה הרואית נع בין אי הרשות ושל"צ ועד למאסר אשר ירצה בדרך של עבודה שירות.

התביעה עתרה להורת הרשותו של הנאשם על כנה, בטענה כי מקרה זה אינו בא בנסיבות של המקרים בהם ניתן להימנע מהרשותה, לאור כמות הסם שננתפסה וכן לאור כך שאין כל פגעה קונקרטית בנאשם באמ יורשע בדיון.

עמוד 1

התביעה עתירה להטיל על הנאשם מאסר מותנה, קנס בסכום של 1800 ₪ ופסילת רישון נהיגה על תנאי.

ב"כ הנאשם הפנתה לכך שכתב האישום תוקן לעבירה של החזקת סמ"ס לצריכה עצמית וכי כמות הסם נועדה לשימוש עצמי. היא הפנתה אל TASKEIR שירות המבחן שם תאר הנאשם הרקע לשימוש בשם, דהיינו, את התקופה שלאחר שחרורו מן הצבא, כאשר על רקע חברתי עשה כן. עתה, כך צינה, הוא מבין את הפסול שבמעשה וmbiyut חרטה ובושה. בדעת הנאשם להשלים את מבחני הבגרות ולפנות אל לימודי הוטרינריה, וכל עתידו לפניו. אין מדובר בנאשם בעל דפוסי התנהגות עברוניים.

לטעמה של ב"כ הנאשם הרי שהנאשם עבר הלין שיקומי בכך שלא עבר עבירות נוספות, החל לעבוד וללמוד ועל כן אין מקום לפגוע בעתידו ויש מקום להימנע מהרשעתו. את טיעוניה תמכה ב"כ הנאשם בפסקתה שהציגה לביהם"ש.

היא הדגישה כי לטעמה הערך החברתי הנפגע הוא נמור מאוד באופן יחסית לפגיעה העצומה שתיגרם לנאשם בשל הרשעתו. על כן, עתירה ב"כ הנאשם לאמצץ את המלצות שירות המבחן.

מתוך שירות המבחן עולה כי הנאשם רוק בז' 23 עובד מזה לעלה מחייב שנה כמתקין גדרות.

הנאשם נטל אחريות על העבירה והביע חרטה. הוא תאר כי החל לשמש בסמים לאחר שחרורו מהצבא על בסיס מוזמן ובאופן חברתי וזה על רקע לחץ ודאגה סביבה מktezui ומפלט לרגשות שליליים שהיציפו אותו באותה עת.

הנאשם שלל עתה בעיות באורך חייו והתנהגותו ולדבריו חדל לחלוטין שימוש בשם ותאר תפוקוד תקין בכל מישורי חייו. הוא ציין כי מאז ביצוע העבירה חל בו שינוי שהתבטא בניתוק קשרים חברתיים בעיותם ובהשיקעת זמנו בעבודה ובלימודים. בדיקות שנית שמסר נמצאו נקיות מסמים.

להערכת שירות המבחן השימוש בסמים סיעו לנאשם להתמודד עם הפרעת קשב ורכיבו ממנו הוא סובל והערכתה היא כי בשל כך מתנסה להתמודד עם מצוקותיו באופן מקובל.
כיום חל שינוי באורך חייו ובתנהגותו ואף משפחתו מהווה לו גורם תומך ומשמעותי.

שירות המבחן סבור כי יש מקום לבוא ענינו בהמלצה שיקומית ועל מנת שלא לחבל בעתידו התעסוקתי הוא ממליץ שלא להרשיונו ולהטיל עליו צו של"צ.

ההלכה היא כי משהוכח מעשה עבירה הרי שיש להרשייע את מבצעו בדין. רק במקרים חריגים ווצאי דופן ניתן יהיה להימנע מכך. בהלכת כתוב נקבעו המבחנים לכך, מדובר בשני מבחנים שהם מצטברים זה זהה.

המבחן האחד הוא כי האינטראס הציבורי שבעונייה לא יפגע באופן משמעותי מהרשותו של הנאשם והמבחן الآخر והמצבר לו כי עתידו של הנאשם ושיקומו יפגעו באופן משמעותי בשל הרשותו.

(בקבות הלכת כתוב ראה גם: ע"פ 3301/0 מ"י נ. קלין; ע"פ 6 ביטי נ. מ"י ועוד ועוד).

לא אחת נקבע על ידי בית המשפט העליון כי יש להוכיח פגיעה ממשית ועכשווית בעתידו של הנאשם ובשיקומו ואין די בהעלאת אפשרות ערטילאית ועתידית. כך לאחרונה נקבע בע"פ 8518/12 צפורה נ. מ"י.

לא כך בעניינו. הנאשם אمنם צער, נעדר הרשותות קודמות, ויש חשש לפגיעה בדימויו העצמי, הוא אף מנסה להשלים את חוק לימודיו ויתכן כי יפנה ללימודים אקדמיים בעתיד, ודרכיהם רבות פתוחות לפניו והכל כפי שצין שירות המבחן בהמלצתו ואולם אלו אינם המבחנים שקבע בית המשפט העליון בהלכות אשר יצאו מ לפניו וננתונים אלה הם הנתונים המלווים רבים מן הנאשם המובאים בפני בית המשפט, ובכל זאת ההלכה היא כי רק במקרים יוצאי דופן וחריגים עד מאד יש להימנע מהרשותה, או כפי שנאמר בהלقت ציפורה הנזכרת:

"בשרה ארוכה של פסקי דין, נקבע כי הימנעות מהרשותה של מי שאשמו הוכחה הינה בגדר חריג שבחיריגים. בפסק דין אחרים נאמר כי הימנעות מהרשותה תעשה רק במקרים יוצאי דופן".

בעניינו לא הוכיח הנאשם כי קיימת פגעה קונקרטית ועכשווית בעתידו ועל כן על המבחן השני אין הוא עונה.

גם על המבחן הראשון אין הנאשם עונה באשר מדובר בפגיעה לא קלה בערך מוגן של שלום הציבור והסדר הציבורי שהנائب מחזק בנסיבות זו של סם מסוכן כמפורט לעיל. אין צורך להזכיר מיללים על הנזק הקשה שיש בתופעת הסמים לחברה כולה ולפרט.

כמוות הסמים שהוחזקה על ידי הנאשם אינה מבוטלת ואיינה מזערית ויושם אל לב כי היא אף הוחזקה ברכבו.

משמעותו כל המקובל לא מצאתי כי עניינו של הנאשם "יחודי" ויוצא דופן עד כי יש להימנע בעניינו מהרשותה ואוסף ואציג לעניין זה באשר להמלצות השירות המבחן, כי שירות המבחן שוקל את שיקולו של הנאשם ואת אלה בלבד, בעוד שבית המשפט אמון על מכלול השיקולים לרבות האינטראסים הציבוריים ובבאו לבחון את שאלת הרשותה, יביא בחשבון את המלצות השירות המבחן לא כシיקול בלבד, אלא כシיקול אחד מכלול שיקוליו.

על כן, תיוותר הרשותו של הנאשם על כנה.

ובאשר לעונשתו של הנאשם -

שקלתי את הودאותו של הנאשם באשמה ואת נטילת האחריות, כמצוי בתסaurus שירות המבחן וכן את נסיבותו של הנאשם כמצוי בתסaurus. עוד שקלתי את גילו הצעיר ואת עברו הנקה ועל כן עתרתת של התביעה לענין המתחם הרואין בכלל ולענינו של הנאשם בפרט, דהיינו לעונש הצופה פנוי עתיד היא רואינה.

אני גוזרת על הנאשם שישה חודשים מאסר על תנאי למשך שלוש שנים לפחות יעבור עבירה כלשהי על פקודת הסמים המסוכנים.

אני מטילה על הנאשם קנס בסכום של 1500 ₪, או 10 ימי מאסר תמורה. הקנס ישולם בחמשה תשלוםים חודשיים, שווים ורצופים הראשון בהם ביום 15/8 והבאים אחריו בכל ראשון לחודש שלאחר מכן. לא ישולם תשלום במועדו, יעמוד כל הסכום לפרעון מיידי.

אני מורה כי הנאשם יפסל מלקבול ומלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 4 חודשים ואלה יהיו על תנאי למשך שלוש שנים, לפחות יעבור עבירה כלשהי על פקודת הסמים המסוכנים.

סמים שנתפסו במהלך החקירה - יושמדו.

זכות ערעור חוק.

ניתן היום, ה' תמוז תשע"ה, 22 יוני 2015, במעמד הצדדים.